

Zlivan

zpravodaj města Zlivi
srpen / září 2019

Oslavy - 120 let vzniku SDH Zlivi
Kulturní léto ve Zlivi
Bystřina tancovala ve Strážnici

Jan Korecký, restaurátor
Skřivánek a jeho sbormistryně
ptactvo Zlivi a okolí, 2. část

Nový start...

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych vás nejprve pozdravil z nové pozice, a sice z pozice starosty.

Na úvod bych chtěl všem zlým jazykům zdůraznit, že „výměna“ starosty nevězela z žádného politického rozhodnutí a že za odstoupením pana Ferebauera stály pouze jeho zdravotní důvody.

Z toho plyne, že budu pokračovat ve schválených investičních akcích (namátkou mohu vypíchnout chodníky a veřejné osvětlení, připojení vrtu S5 ke stávajícímu vodovodnímu řadu, příprava ZTV, oprava hasičárny, cyklotrasa Munice...), a pracovat na dalších úkolech zadaných mi zastupitelstvem města. Mým přáním je, aby zastupitelstvo

pracovalo jako celek ve prospěch města a k řešení problémů přistupovalo konstruktivně. Někdy mám na zastupitelstvu dojem, že se určité věci řeší až v příliš osobní rovině. Kdo mě zná (a myslím si, že je vás většina), ví, že jsem otevřen k diskuzím o problémech a jsem připraven hledat nejvhodnější řešení. Je jasné, že nic není jen bílé a jen černé, i když je to někdy takto prezentováno.

Vám všem přeji krásný zbytek léta a hlavně, ať jste všichni zdraví. Pokud si myslíte, že máte dobrý nápad, který by vylepšil či zpříjemnil život v našem městě, klidně mě kontaktujte, můžeme to prodiskutovat a třeba se nám - vám podaří nápad realizovat.

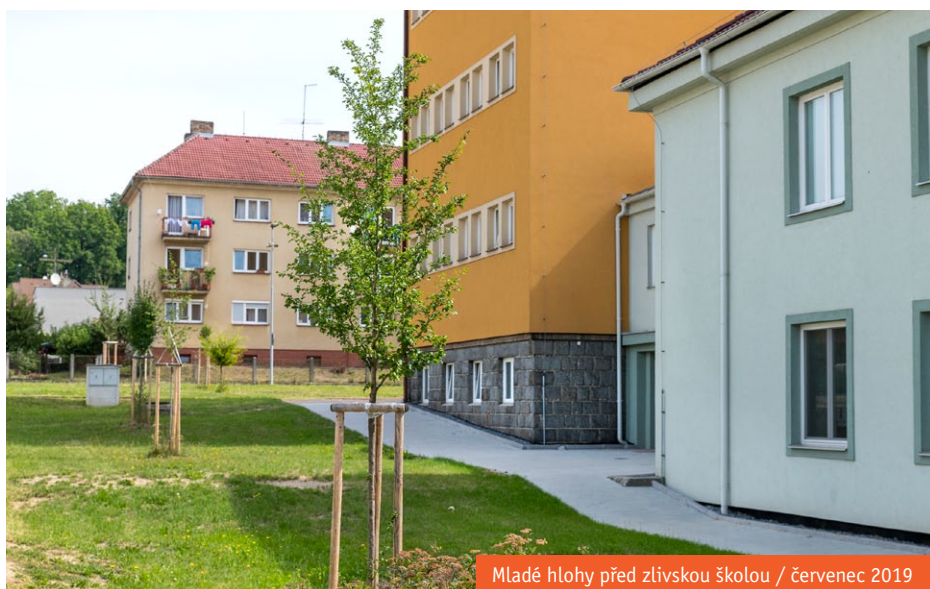
Radek Rothschedl, starosta

stromy byly relativně zdravé. Situaci jsem řešil s dendrologem a radou města. Těch hlohů mně bylo opravdu velmi líto, vždyť několik desetiletí byly krásnou ozdobou školy, ale proces usychání nešlo zastavit. A tak došlo k rozhodnutí, že všechny stromy budou nahrazeny novými. Tuto informaci jsem v únoru 2017 zveřejnil na webových stránkách školy, abych předešel zbytečným dohadům, a je mi záhadou, že ji pisatelka článku (učitelka školy) nezná.

Na místě starých stromů byly tedy odbornou firmou vysazeny nové, a dokonce se podařilo zachovat i jejich barevnou skladbu. Dnes mohu říci, že nádherné hlohy před školou opět jsou, jen jsou zatím ještě mladé a mají před sebou ještě dlouhou budoucnost.

Přeji čtenářům, aby si na všechno vytvořili názor teprve na základě skutečných informací a nepodléhali manipulativním článkům, byť jistě dobře míněným.

Jan Režný, ředitel školy

Mladé hlohy před zlivskou školou / červenec 2019

Stromy před školou

Ad: Hledáme neznámého pachatele

Se zájmem si přečtu každé nové číslo Zlivanu a jsem rád, že to není jen informační zpravodaj města, ale že je zde i prostor pro různé názory k aktuálním problémům Zlivi. V posledním čísle mne zaujal článek Hledáme neznámého pachatele.

Je chválné, že pisatelce leží na srdci zeleň ve Zlivi. Článek je velmi emotivní a velice fundovaně napsán, takže neznalý čtenář snadno dojde k názoru, že město řídí gauneři, kteří chtějí všechny stromy pokácet. Tohoto efektu je dosaženo velice šikovnou manipulací, působením na city a vyhýbáním se faktům. Toto tvrzení mohu doložit na následující větě citované z uvedeného článku: „Již v minulém volebním

období, kdy v našem městě padly nejen nádherné hlohy před školní budovou, ale i desítky dalších vzrostlých stromů, jsem se dotazovala tehdy ještě úřadujícího starosty pana Štabrňáka, kdy tento boj se stromy skončí.“ Jako ředitel školy mám osobní podíl na pokácení zmíněných hlohů před školou. Jaká jsou ale skutečná fakta?

Je pravda, že před školou byly nádherné hlohy vysazené při otevření školy před šedesáti lety. Tyto hlohy však v posledních letech již nádherné rozhodně nebyly. Asi před deseti lety začaly stromy usychat. Na rozdíl od tvrzení pisatelky jsme však bojovali za jejich záchranu. Nejprve jsme to řešili prořezávkou suchých větví, ale nepomohlo to. Do předložského roku zcela uschly čtyři stromy, dalších šest stromů mělo koruny z poloviny suché a pouze tři

Kompostujte i vy!

Město Zliv nabízí svým občanům bezúplatnou výpůjčku 1500 litrového zahradního kompostéru.

V rámci projektu, jehož cílem je snaha předcházet vzniku biologického odpadu a umožnit jeho recyklaci přímo v místě vzniku, pořídilo město větší množství kompostérů. Ty zdarma vypůjčí občanům na dobu pěti let a posléze jim je převede do vlastnictví.

Toto opatření pomůže snížit množství biologicky rozložitelného odpadu odváženého na sběrný dvůr a v neposlední řadě přispěje i k ekonomické úspoře města při jeho likvidaci. Využitím vypůjčeného kompostéru pomohou občané nejen městu, ale i sobě. Správným kompostováním přispějí ke vzniku kvalitního přírodního hnojiva použitelného pro další zahradní využití. ▶

Prodej dlaždic

Město Zliv nabízí k odprodeji **betonové dlaždice 30 x 30 cm** z chodníkové zádlahy v lokalitě Varta. Dlaždice je možno odebírat přímo v místě rekonstrukce chodníků.

Cena 18 Kč vč. DPH / cca 1 m² (9 dlaždic). Před odebráním dlaždic je nutno nejprve požadované množství uhradit na pokladně Městského úřadu Zliv.

Kontakt: pan Tlamsa - vedoucí MH Zliv, tel.: 731 508 810.

Kompostér se skládá z několika dílů, objem 1500 litrů

Petr Čech (zády) jako instruktor jízdy na „big paddleboardu“

Podmínky výpůjčky, technické parametry kompostérů a žádost o výpůjčku jsou k vyzvednutí v kanceláři Městského hospodářství Zliv. Vše lze rovněž pohodlně stáhnout na internetu - www.zliv.cz v sekci Městské hospodářství. Na základě řádně vyplněné a podané „Žádosti o výpůjčku domácího zahradního kompostéru“ dojde k uzavření „Smlouvy o výpůjčce“. Převzetí a složení kompostéru do funkčního stavu je pak již velmi rychlé.

Neváhejte, získejte kompostér a produkuje vlastní kompost. Je to tak snadné!

Redakce

Kulturní léto ve Zlivi

Prázdniny se přehouply do své druhé poloviny a redakce Zlivanu se zajímala o to, jaké společenské akce se připravují na jejich srpnovou část. Oslovila proto předsedkyni kulturní a sportovní komise Brigitu Jindřlovou, aby čtenáře seznámila s připravovanými programy.

Na první srpnovou sobotu chystáme ve spolupráci s chataři z Mydláku tradiční **Benátskou noc**. Neváhám v této souvislosti použít slovo „tradiční“, neboť se jedná již o 61. ročník. Možná by bylo časem zajímavé udělat nějaké vzpomínkové rozhovory s pamětníky. Každopádně podoba současné „benátské“ se ustálila na akce na pláži a na plavbu nazdobených lodiček. Z tohoto modelu vycházíme i letos.

Na pláži začne od 16 hodin akce pro nejmenší, a to **pěnovou show a diskotékou**. Pro starší a dospěláky bude trochu stranou zřízeno „bojiště“, na kterém si za-

soutěží v airsoftové disciplíně. To je takový druh sportu, ve kterém hráči po sobě střílí malými lehkými kuličkami ze vzduchem poháněných zbraní. Na této akci však budou střílet na terč. Nic nebezpečného.

Dalším prvkem programu bude výuková **paddleboardová akademie**, kterou od 17 hodin povede nedávný žák zlivské základní školy Petr Čech. Ten je mimochodem velmi úspěšným a nadějným mladým sportovcem. Akademie potrvá přibližně hodinu a pro zájemce bude připraveno větší množství těchto v současnosti oblíbených plavidel. Následně po této odborné průpravě budou tato plavidla za mírný poplatek připravena k volnému použití.

O hudební kulisu večera se od 18 hodin postará prima kapela HK band, která ve Zlivi již několikrát vystupovala. Naposlady na loňských Slavnostech mrkve.

A konečně se blížíme do programového finále. Kolem 21.15 bude zahájena slavnostní plavba lampióny a všemožnými světýlky **nazdobených lodiček a dalších plavidel po Mydláku**. Toto světelné defilé lodí bude posléze ukončeno ohňostrojem. Zde je prostor pro kreativitu a fantazii malých i velkých účastníků, kteří mohou pomoci rozsvítit pláž a přilehlé břehy donesenými lampióny, baterkami a blikátky, a přispět tak k celkové pohodové atmosféře letního večera.

Další srpnovou akcí jsou **Slavnosti mrkve**. I u nich použiji výraz tradiční, neboť se jedná již o několikátý ročník. V sobotu 17. 8. se v prostoru na Dolním náměstí opět umístí pódium, rozprostrou velké stany, stánky s občerstvením a dobrotami a ve 13 hodin starosta města slavnosti za-

hájí. Bližší programový scénář uvádět nebudu, ten bude jistě zavčas na webu města a plakátech, ale výčtem uvedu hlavní účinkující a další programové body.

Odpoledne bude protkáno hudební produkcí dechové hudby Sedmikráska z Týna nad Vltavou a tanečními **vstupy folklorního souboru Bystřina**. Večerním hostem bude vynikající Schellinger revival band, po jehož vystoupení bude následovat diskotéka s krátkým přerušením na dominantní a jistě **efektní ohňostroj**. Ten bude letos trochu inovovaný. Vizualní vjem ohňostroje umocní totiž hudební doprovod, když do světelného aranžmá bude zaznívat skladba Nothing Else Matters od americké skupiny Metallica. Vedle již zmíněného bude v programu prostor i pro **kuchařské čarování Petra Stupky** nebo bublinkové show s workshopem.

Letos se podařilo zajistit **Oranžové kolo Nadace ČEZ**. Tak doufám a věřím, že se podaří toho hodně „vyšlapat“, abychom mohli směle prohlašovat, že městské slavnosti mají i charitativní rozměr. Již jen doplním, že programem slavností bude provázet moderátor Hitrádia Faktor Milan Džuba a opět bude na četných stáncích mnoho dobrého jídla i pití.

Jako pomyslná rozlučka s prázdninami, nikoliv zatím tradiční, bude **letní kino na Mydláku**. Po červencovém úspěšném promítání Postřižin, které vzbudilo velmi kladný ohlas a zájem veřejnosti, jsme se s vedením radnice dohodli na další filmové projekci. Rádi bychom drželi filmové tituly ze „zlaté pokladnice“ československé kinematografie, které nějak korespondují s létem, prázdninami, vodou, letními zážitky ►

Na konci června odjel folklorní soubor Bystřina do jihomoravské Strážnice

Pasování na čtenáře

a láskami. Zkrátka takové, které jsou pohodové, srší inteligentním humorem a které se nikdy neomrzí.

Rozhodli jsme se tentokrát nechat **finální výběr na samotných divácích**, aby oni hlasováním rozhodli, jaký film by chtěli 30. srpna vidět. Navrhovanými filmy jsou Slavnosti sněženek, Vesničko má středisková a Jak dostat tatínka do polepšovny. Zájemci mohou hlasovat v anketě na městském webu www.zliv.cz nebo zaslat svůj hlas emailem na adresu zlivan@zliv.cz. Stačí dát do předmětu zprávy jen název preferovaného filmu a poslat. Víc není třeba. Pokud někdo upřednostňuje listinnou podobu, necht' využije poštovní schránku vzadu na vývěsní tabuli před úřadem a vhodí tam na lístku svou volbu filmu.

Vážený spoluobčané, zveme vás na některou z uvedených srpnových akcí a směle doufáme, že si najdete a rádně užijete tu svou zábavu.

Redakce

Pasování prvňáčků na čtenáře

Začátkem letošního června se ve zlivské Městské knihovně pasovalo na rytíře řádu čtenářského.

Děti z prvních tříd místní základní školy předváděly za pozornosti rodičů a hlavně písmenkové královny v podání Bc. Evy Jílkové, jak se naučily číst. Všechny děti byly pasovány a odměněny dárky. Sponzorsky se podílelo Město Zlív, Schiedel s.r.o. a Městská knihovna Zlív. K pobavení všech přítomných přispělo velkou měrou vystoupení loutkového divadla pod vedením paní učitelky Mgr. Radky Samcové Dvořákové.

Bystřina tancovala ve Strážnici

Všechno k tomu okamžiku směřovalo. Soustředění, tréninky s hudebníky, šití kostýmů - několika měsíční dřina, která vyvrcholila na konci června, když nejen dospělí, ale také děti ze zlivského Folklorního souboru Bystřina odjeli do jihomoravské Strážnice.

Cílem pro ně byl 74. ročník mezinárodního folklorního festivalu. Ten se zde uskutečnil ve dnech 28. až 30. června.

„Byl to vrchol všeho, co jsme zatím mohli dokázat,“ shrnula účast na festivalu Tereza Kadlecová, vedoucí Folklorního souboru Bystřina. Ten si nenechalo ujít třicet dva tisíc návštěvníků. „Je to pro nás velká čest, protože není zrovna snadné se na festival dostat,“ poukázala na skutečnost, že jen podat přihlášku v tomto případě nestačí. Rozhodující slovo mají režiséři jednotlivých programů. A těm se zlivský soubor líbil natolik, že mu jako jedinému jihočeskému zástupci na 25 minut propůjčili pódium ve vinohradnickém areálu.

„Vystupovali jsme v rámci nedělního programu, který se jmenoval ‚Jaké si to uděláte, takové to budete mít.‘ Měli jsme připravená dvě pásma, jedno dětské a jedno dospělé. S dětmi jsme letos zpracovali téma, které se jmenovalo ‚Na školu.‘ Je to pásmo plné říkanek, škádlivek, her, písniček a tanců,“ popsala Tereza Kadlecová vystoupení.

V tom se na pódiu představilo čtrnáct dětí, čtyři chlapci a deset dívek. Jednou z nich byla i Petra Škvrnová. „Vystoupení bylo moc hezké, jen to horko, to bylo hrozné,“ řekla sympatická mladá slečna, která v souboru tancuje už od školky.

Pak už je ale vystřídal soubor dospělých, který vystoupil s názvem ‚Milou já si namluvím‘. Mládencem byl Jiří Klimeš, milou Klára Koudelková. „Než jsem šel na pódium, tak jsem si odehrával celých těch patnáct minut, abych na nic nezapomněl. Což se samozřejmě také stane, takže je vlastně každý tanec takovou improvizací. My si ale s Klárkou říkáme, jak to bude a kdy je třeba nastoupit,“ řekl Jiří Klimeš. Tanec to byl dle jeho slov tak urputný, že dva členové souboru ztratili podpatky.

Všichni zúčastnění se tak shodli na tom, že obě pásma byla zatím to nejnáročnější, co nacvičili. „Musím říct, že já bych to, co jsem jim vymyslela, sama nezatancovala. Jsem ráda, že jsem hrála v kapele,“ přiznala s úsměvem Tereza Kadlecová a pokračovala: „Snažili jsme se zpracovat něco nového, proto jsme se letos vrhli do složitějších tanců, jako je vrták, ten nám dal docela zabrat. Tanečníci odvedli velký kus práce a patří jim můj velký obdiv. Pracovali velmi svědomitě a přípravě věnovali spoustu svého volného času.“

A co pomyslná konkurence? Bylo na co se dívat? „Docela se mi líbili Alžírani, i když u nich bylo sice vidět, že mají ženy v souboru spíše jako doplněk,“ svěřil se s postřehy Jiří Klimeš. „Je to něco úplně jiného, jejich kultura se prolíná do barev, vzorů jejich krojů,“ shodovaly se Tereza Kadlecová a Petra Škvrnová, maminka dcerky se stejným jménem. Ta také odvedla velký kus práce, když pro všechny členky dospělého souboru nejen ušila, ale hlavně vyšivala deset čepců. „Šest týdnů nedělala nic jiného,“ řekla Tereza Kadlecová a dodala, že díky ní mají všechny členky souboru také krásné zástěry s unikátními výšivkami. „Ty Petra dělala tři roky,“ uvedla vedoucí sou-

Mladí sportovci ze sboru dobrovolných hasičů Zliv

boru s tím, že stejný dík patří i Janě Václavíkové. Ta zase v průběhu čtrnácti dnů ušila pro všechny pány vesty.

Co čeká členy souboru v následujících týdnech? „Zasloužené volno, protože to jaro bylo hodně náročné, měli jsme poměrně dost vystoupení, jak dospělí, tak i děti,“ uvedla Tereza Kadlecová. Znovu se svým příznivcům představí 3. srpna v Olšovicích u Netolic, poté je čekají Slavnosti mrkve, které se uskuteční 17. srpna.

Redakce / -kls-

Hasičská sezóna v plném proudu

S příchodem léta začala sportovcům ve sboru dobrovolných hasičů Zliv sezóna. V letošním roce je toho opravdu mnoho, co je zapotřebí stihnout. V této sezóně se na start postaví družstvo mužů, družstvo žen a tři družstva dětí.

Nejdříve zahájil sezónu dorost. Děvčata vybojovala na okresní soutěži 3. místo a Adam Dovina v kategorii mladších dorostenců a Vladislav Kofl v kategorii středních dorostenců získali dokonce zlato a postoupili na krajskou soutěž. Odsud přivezli oba bronzovou medaili, k čemuž gratulujeme.

Žákům mezitím začal Českobudějovický dvojboj, v rámci kterého se starší žáci budou snažit obhájit loňské zlato a titul mistrů. Prozatím k tomu podnikli velmi zdárné kroky, neboť na domácí půdě vybojovali zlato a ze Srubce dovezli stříbro.

Zapomenout nesmíme ani na mladší žáky, kteří si na soutěži v Nových Homolích vylepšili svůj osobní rekord na požárním útoku a nově zaběhli tuto disciplínu v čase 18:77 vteřin. Uvidíme, jaká překvapení nám nachystá zbytek sezóny.

Markéta Tischlerová, SDH Zliv

Skřivánek a jeho sbormistryně, jak si je pamatujeme my...

Že má malé městečko u Českých Budějovic dlouholetou tradici v oblasti umělecké, je známé. Vždyť ve Zlivi se hrálo dlouhá léta ochotnické divadlo, město bylo a je úspěšně reprezentováno soubory Zlatý klíček, Radost (Zlivan 1984), Hudradlo či Bystřina. Pro mne bude ale tato tradice spojená vždycky hlavně se Skřivánkem.

Pěvecký soubor Skřivánek neměl soutěživý koncept, neúčastnil se pěveckých klání a nesbíral ceny. Soustřeďoval ale skupinu dětí různého věku nehléd v první řadě na jejich pěvecké kvality. Vždycky se však našel nějaký talent, který vystoupení držel a kolem kterého jsme my - ne úplně Špinarky - mohly více méně jen otevírat ústa do rytmu. A jak jsme tam chodily rády! Chodily tam totiž i naše nejlepší kamarádky a tvořily jsme partu.

Jedna z bývalých předních recitátorek Hanka Matějů vzpomíná: „Člověk v životě potká různé učitele. Na některé z nich vzpomínáme spíše neradi nebo se snažíme zapomenout. Ale jsou také ti, kteří nás v dětství ovlivnili v dobrém, a takové je třeba si opakovaně připomínat. Usměvavé, vřelé paní, které dokázaly poradit, podpořit i pochválit. Takové byly paní učitelky Podlešáková a Mojková. I díky nim se stal Skřivánek souborem, do kterého jsem ráda chodila.“

Bylo to na počátku devadesátých let. Pamatuji si červené sukýnky, zpívání, recitování a důchodce, kterým byla věnována většina našich představení. Zpětně vnímám pozitivně fakt, že sbor sice nebyl tvořen z nejlepších a nejtalentovanějších dětí, ale jednoznačně tmelil kolektiv a dovolím si - možná i s trochou dospělácké nostalgie - tvrdit, že kolem sebe šířil pozitivní ener-

gii. Paní učitelky nás respektovaly takové, jaké jsme. Já například nikdy sama neudržela rytmus, neodnesla jsem si z toho však žádné trauma nebo komplex a dodnes si ráda zazpívám. Proč? Paní sbormistryně mě za to rozhodně neshazovaly. Dobře odušili, že každý z nás je dobrý v něčem jiném. Bylo logické, že jsem nedostávala pěvecká sóla, ale byl chválen můj přednes, a tak jsem často recitovala.“

To, že do Skřivánku chodily i celé rodinné klany (stejně tak já, moje sestra Krista a bratranec Tadeáš, který byl jednou z mála chlapeckých výjimek ve sboru), dokládá i další vzpomínka druhé ze sester Lucie Benešové (rozené Matějů): „Paní učitelka Podlešáková byla milá, usměvavá dáma, se kterou bylo zpívání radost.“

Od malička jsem zpívala ráda, poslouchala písničky a na prvním stupni základní školy jsem mohla pár let zpívat pro radost i ostatním - ať už babičkám a dědečkům v domově důchodců, ostatním dětem nebo rodičům.“

Na počátku stály dvě nejen profesní kolegyně, ale také životní přítelkyně. Svou první zkoušku měl sbor už v roce 1971, kdy přes vzdělávací ústavy v Libějovicích a Pištěně doputovala do zlivského učitel-

dokončení na straně 7 ►

Stovky let stará socha je díky němu zase jako nová

Už nějakou dobu je živo kolem stovky let starého klenutého mostu ve Zlivi. Barokní most z roku 1724 si vzala na starost specializovaná firma, která jej opravuje. Jen socha sv. Jana Nepomuckého tu není. Tu má ve svém ateliéru kousek od Českého Krumlova restaurátor MgA. Jan Korecký.

„Zpracovával jsem návrh na restaurování sochy, dělal jsem restaurátorský průzkum pláště mostu, tedy jeho historických omítkových vrstev. Jsou tam totiž ještě fragmenty původních barokních omítek. A součástí byla i socha,“ přibližuje Jan Korecký, jak se k němu socha patronů zpovědníků, lodníků, vorařů nebo mlynářů dostala. Dneska už je téměř osm set kilo vážící žulová socha hotová, zpátky na most by se socha měla vrátit 28. září na Den české státnosti. Předtím ale musela projít zkrášlovacím procesem.

„Vždycky jsou na soše nějaké nálety mechu, lišejníku, řas. To se musí chemicky očistit, pak přijde na řadu konsolidace, což je zpevnění kamene, doplnění pojiva s následným doplňováním neboli plastickou retuší. V případě této sochy šlo jen o drobné detaily, kde chyběl kousek draperie, kousek profilace na soklu,“ vyjmenovává restaurátor některé z kazů na kráse.

Tím nejvážnějším byl však dle slov Jana Koreckého uražený korpus Krista, kterému chyběly nohy. „Preferuji doplňování přírodním kamenem. To znamená, že nedodávám z betonu, to se opravdu dělají jen malé části, které nejdou vysekat. U těch

velkých částí to dělám tak, že si je vymodeluji a pak buďto podle hlíny, nebo sádrového modelu, který získám odlitím té hlíny, vysekám potřebné díly z identického kamene, který se snažím najít. Vysekaný doplněk následně fixuji k originálu. Tím, že je to doplněk ze stejného kamene, se chová stejně jako materiál sochy,“ přibližuje restaurátor postup své práce.

Kam si jezdíte pro potřebné kameny?

„Hledal jsem tady mezi svými. Mám palety se zbytky kamenů z různých lomů, takže jsem hledal mezi žulami, až jsem nakonec našel tu se stejnou texturou a strukturou,“ vysvětluje Jan Korecký, který má licenci na restaurování sochařských děl z kamene, umělého kamene, kovu, terakoty, sádry

Jan Korecký

Čtyřicet pět let. Vystudoval Střední pedagogickou školu v Prachaticích. Poté Střední uměleckoprůmyslovou školu sv. Anežky České v Českém Krumlově, jeden rok na tehdy Vyšší odborné škole konzervačních technik v Litomyšli, odkud přestoupil na Akademii výtvarných umění v Praze, přičemž semestr strávil na australské národní univerzitě.

Dálkově absolvoval obor umělecký kovář a zámečnický v Praze. Soukromá studia absolvoval u Ak. sochaře Josefa Nálepky, českého sochaře, kterému jako jedinému na světě seděl modelem i slavný Salvator Dalí.

nebo figurálních sgrafit. „Nejraději ale stejně pracuji s kamenem a kovem,“ dodává.

Původní podobu vrací památkám již 20 let. Jeho dílem je restaurování řady předmětů ze sbírek muzeí a galerií, stejně jako děl v terénu, např. socha alegorie Spravedlnosti v Prachaticích, svatojánský sloup v Benešově nad Černou, mariánský sloup v Horní Stropnici, včetně zhotovování kopií ohrožených soch a plastik, například vázy a sochy ze zámecké zahrady v Českém Krumlově, sochy z mariánského sloupu v Blatné, teď naposledy pak hodiny na věži bývalého dominikánského kláštera na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích.

„Stalo se, že jsme několik let jezdili kolem sloupu v Benešově nad Černou a říkali si, jak krásná věc to je. Po letech nás oslovila paní starostka, která nás požádala, abychom sloup zrestaurovali. Byť to bylo na etapy, podařilo se nám zrestaurování všech částí včetně balustrády a rekonstrukce schodiště,“ vzpomíná na jednu ze zakázek.

Má Jan Korecký nějaký nesplněný restaurátorský sen? „Podařilo se nám realizovat nějaké restaurátorské práce v Třebíči, kde je bazilika sv. Prokopa, která spadá pod UNESCO. Kdysi jsme zde dělali jeden portálek, potom druhý, pak jsme restaurovali takzvanou Trpasličí galerii, jež je součástí věže. Je to taková vyhlášená část baziliky, kde byly ještě románské prvky, které jsme měnili a nahrazovali kopiemi. Byla to krásná práce a vím, že by se měla postupně dělat celá bazilika, všechny fasády. Bazilika je celá z kamene, neomítnutá, takže vidíte každý blok. Součástí fasád je na severní straně předsíň, kde je nádherný románský portál. Kdyby k tomu jednou došlo, to by bylo,“ prozrazuje jihočeský restaurátor, který si svůj ateliér udělal v přístavbě domu, v němž bydlí.

Kromě nespočtu bust a všech možných soch zdobí jednu ze zdí několik krucifixů. „Začal jsem lidovkama. V principu mi připomínají sochy z hrobky Guliana de Medici od Michelangela. Jsou deformované a nikdy by to tak nefungovalo, ale cítíte z toho víru. Lidem v minulosti nevadilo, že je to dlouhé, krátké, křivé, cítíte z toho tu lidskost a opravdovost. Což je na tom nejhezčí,“ říká Jan Korecký.

Na otázku, jestli je také restauroval, odpověděl: „Sem tam někomu přilepím ručičky, aby neupadly a dále se nepoškodily, ale to je vše. Vidím, co by potřebovaly, ale nechci to restaurovat. Ta torzálnost, fragmentálnost, nedodělanost je na tom půvabná.“

Redakce / -kls-

ského kolektivu paní učitelka Mojková a společně s paní učitelkou Podlešákovou založily dětský pěvecký soubor při ZŠ.

Děti - především dívky prvního stupně tak jednou týdně hodinu nacvičovaly vybrané písničky, hlavně lidové, například V tom píseckém černém lese (hezká holka trávu seče). „Byla to éra silných hlasů - Franta Ludačka, Iva Řezanková, Hanka Bicanová, Růženka Kačerová.

Skřivánek a jeho sbormistryně

V těchto letech byl sbor hodně početný a byl výborně vybírán repertoár - například krásné lidovky Doubravenko zelená, Pásla Kačenička a hit Ve Zlivi je kostelíček,“ zavzpomínala jedna z prvních členek a dcera paní Podlešákové, Monika. Trénovaly se dvojhlasy za doprovodu houslí v podání obou sbormistryň. První hlas měla na starosti Ludmila, druhý Jiřina. Děti se doprovázely bubínky a triangly. Při významných akcích se při vystoupeních i recitovalo. A kde se vystupovalo?

Skřivánek se mnohokrát postaral o kulturní obohacení oslav významných výročí, jakými jsou Den učitelů, MDŽ, dále zlaté svatby, vítání občánků (například v Dívčích, kde jsme za vystoupení byly odměněny tatranci a žlutou limonádou ve skle), či školní akademie.

Carnegie Hall Skřivánek sice nevyprodal, ale větší pódia si také vyzkoušel (tedy alespoň pro mne jako sedmiletou ta pódia v kulturním domě byla přinejmenším co do výšky celkem velká!). Zpívalo se i v sálónku tehdy ještě fungujícího hotelu Racek.

Vystupovalo se v červených sukýnkách a bílých halenkách. To jsme takhle vyfasovaly kus červeného metrového textilu s kytičkami a maminky zasedly k šicím strojům a podle vzoru nám úbor ušily.“

„Při vystoupeních všechny holky měly červené sukně s bílými kytičkami a bílé halenky. Pamatuji si své působení ve Skřivánku už z let, kdy jsem navštěvovala mateřskou školu. Vždycky v den zkoušek odpoledne jsem se cítila značně důležitě, protože jsem nemusela jít po obědě spát jako ostatní děti a čekala jsem na lavici, až pro mě babička nebo některá z větších holek přijdou a vezmou mě do školy.

Vzpomínám si na písničku Červený šáteček, kolem se toč. Občas jsem, možná protečně, zpívala i nějaké to sólo. Babičku si pamatuji v postoji, kdy stála před námi, dirigovala a přitom měla jednu nohu mírně

pokrčenou a druhou se pohupovala do rytmu. Účinkování ve Skřivánku mě provázelo v podstatě celým prvním stupněm základní školy,“ poznamenává občasná sólistka a vnučka paní Podlešákové, Kristýna.

Další úspěšná zlivská hudebnice, která ZŠ a ZUŠ Zliv reprezentovala i v jiných uměleckých disciplínách (Zlivská kytara) Vilma Manová, také přidává svou vzpomínku: „Skřivánek býval v pátek okolo jedné hodiny odpoledne. Čas byl takhle stanovený, protože do něj chodily jen děti

z 1. stupně ZŠ a v pátek nikdy nebyla odpolední výuka. Takže nám pěkně navazoval. Vzpomínám, že jsme s holkami vždycky čekaly před učebnou, kde se zkouška konala. Občas jsme byly moc hlučné nebo jsem se honily kolem sloupů. Když jsem byla v první třídě, paní učitelka Podlešáková zrovna byla třídní čtvrtáku, v jejichž třídě jsme se scházely. Myslím, že ve sboru bylo hodně „velkých“ holek z její třídy. Postupně do sboru začínalo chodit čím dál víc mých kamarádek ze třídy. Atmosféra byla přátelská. Zpívaly jsme částečně bez doprovodu nástrojů, u některých písniček jsme používaly rytmické nástroje.

Bavilo mě, když jsem ve 2. třídě na školní akademii „vládla“ tamburínou. Často jsme zpívaly pro důchodce. Na ta vystoupení jsem se vždycky těšila, babičky nás vždycky podporovaly svou laskavostí a vřelostí. Jednou jsme měly s Kristou zpívat jako duo písničku Je-li pak to pravda, nebo ne, že plyne dudáček po vodě. Jenže paní učitelka na nás zapomněla. Tehdy mě to mrzelo a chtěla jsem se i po skončení celého koncertu vrátit a tu písničku zazpívat. Ještě teď se divím, co mě to napadlo.“

Skřivánek pod vedením dvou nerozlučných kamarádek fungoval do roku 1995, poté jedna odešla do důchodu a druhá se při ZŠ začala věnovat své (po následujících 22 let) srdeční záležitosti - loutkovému divadlu BUBU. Skřivánek pak na nějakou dobu převzala paní učitelka Brůžková. V pozdější době na činnost sloučením dvou menších pěveckých útvarů navázal dnes existující stejnojmenný soubor pod vedením pana Zaplatíla, který se svým sborem slaví úspěchy i za branami města (Zlivan, 2010).

Skřivánek je tedy souborem s poměrně dlouhou tradicí, který v čase doznal mnoha proměn, ale stále odráží pěvecké nadšení, které je už historickou součástí malého městečka.

Adéla Podlešáková

Společenská kronika

Životní jubileum oslavili

Marie Pisingerová - 80 let

Anna Cimbulková - 80 let

Jan Sedlák - 80 let

*Douškem vína připijíme na vaše zdraví,
ať vám věrně a dlouho slouží,
stojí při vás na čestné stráž.
Úsměv ať vás nikdy na dlouho neopouští
Na vaší další životní pouti.*

Zlatá svatba

Miroslav a Milada Mayerovi

Ladislav a Jaroslava Dvořákoví

Diamantová svatba

Jaroslav a Květoslava Maškovi

*Ruku v ruce ušli jste společně velký kus cesty.
Vaše vzájemná láska, úcta a tolerance přinesla vám štěstí.*

Mějte i nadále svá srdce otevřená a vítejte se svým milovaným partnerem každá rána.

Přejeme vám, ať jste spolu ještě dlouho šťastni a ve zdraví prožijete mnoho let.

Narodili se

Olivie Boubalová

Daniel Kostečka

Jana Sýkorová

Pavel Kačírek

Zita Štěchová

David Ardolf

Petr Vokroj

Marie Rejžková

Ondřej Hrdina

David Jirkal

Ondřej Lamoš

Robin Horák

František Müller

Michal Polcar

Samuel Holub

*Děťátko maličké, kvítečku rozmilý,
díky tobě jsou rodiče rozněžnělí a veselí.
Ať rosteš jako z vody, máš důvod se smát,
Neboj se života, je to tvůj kamarád.*

*Ze srdce gratulujeme k narození miminka,
přejeme vám mnoho radosti a celé rodině
pevné zdraví.*

Hasiči oslavili sto dvacáté narozeniny sboru

Výjimečné bylo v sobotu 20. července odpoledne ve Zlivi. Konaly se zde totiž oslavy 120 let založení místního sboru dobrovolných hasičů. A tak zdejší Dolní náměstí zaplnili nejen místní hasiči, podpořit je přijely také sory z okolních obcí.

Akce odstartovala ve 13 hodin slavnostním nástupem všech hasičů, odtud se průvod vydal k pomníku obětem 1. a 2. světové války, aby uctil jejich památku. Nechyběly ani ukázky současné a historické techniky, došlo také na ocenění členů sboru. Jedním z nich byl Michal Pintér, zástupce velitele sboru. „Jsem nadšený, že dnes slavíme sto dvacet let. Je to dlouhá doba, doufám, že přidáme minimálně dalších sto dvacet let, aby je mohli oslavit i naše praprapravnoučata,“ řekl bezprostředně po ocenění.

Nejen on, ale i zlivský starosta Radek Rothschedl vyzdvihl práci s dětmi. „Sbor má čtyřicet tři dětí, které v loňském roce získaly šedesát tři pohárů, to je úžasné,“ řekl starosta. „Náš sbor dělá hodně věcí pro děti. Navštěvujeme školy, školky, tak nějak nenápadně jim to podstrkujeme,“ dodal se smíchem Michal Pintér.

Zlanařit se jim podařilo 12letého Pavla Dolejšího. „U hasičů jsem dva roky,“ prozradil. Stačilo přitom jen jít na nábor. „Baví mě to moc, nejvíce ta práce s vodou,“ řekl Pavel Dolejší, který by chtěl být i v budoucnu hasičem.

Ti zlivští vyjíždějí nejen k požárům, ale také k popadaným stromům, dopravním nehodám či povodním, sem tam zachraňují zvířata. „Vyzdvihl bych zásah, k němuž došlo zhruba před osmi lety. Na ten jsem hodně pyšný. Tehdy zde hořel jeden z bytů ve zdejší bytovce. Zachránili jsme hodně civilistů, zvířat i dětí, které jsme vyváděli v dýchacích maskách po žebříku dolů. Ke zranění došlo jen k jednomu, a to mému. Popálil jsem si rohovku v oku. Svůj dýchací přístroj s maskou jsem tehdy dal ženě, která měla nemocné srdce. Musím ale říct, že to bylo organizačně zvládnuté hodně dobře, každý přesně věděl, co má dělat,“ zavzpomínal 34letý Michal Pintér na jeden ze zásahů.

Co by přál Sboru dobrovolných hasičů ve Zlivi do dalších let? „Osobně bych si přál, aby v naší jednotce a sboru zůstala i nadále ta přátelská, kamarádská, rodinná atmosféra. Abychom takto spolu byli pořád a abychom se na sebe navzájem mohli spolehnout.“

Podpořit zlivské dobrovolné hasiče v takto významný den přijeli také dobrovolní hasiči z Netolic. Ti sem přijeli ukázat parní stříkačku z roku 1909. „Výrobce je R. A. Smekal Praha. Stříkačka má dvoupístové čerpadlo, je plně funkční a dává osm set litrů vody za minutu,“ přiblížil techniku Petr Kopf, velitel družstva Sboru dobrovolných hasičů Netolice.

Mezi námi hasiči...

Většina profesí má svůj slang a hasiči nejsou výjimkou. Schválně, věděli byste, co máte skutečně hasiči přinést, kdyby po vás chtěl třeba „céčko“ nebo „kalhotky“? Nebudeme vás napínat, odpověď najdete v našem malém slovníčku hasičské terminologie.

hadry - zásahový oblek
pulitry - zásahová obuv
caska - automobilová cisterna CAS
dejchák - dýchací přístroj
kalhotky - sběrač vody
běčko - izolovaná dopravní hadice
céčko - izolovaná útočná hadice
mašina - přenosná požární stříkačka
košík - sací koš
troják - rozdělovač vody

Z historie sboru

K založení sboru došlo v roce 1899. Prvním starostou sboru byl profesor Vojtěch Kocourek, ředitel továrny, ve které byla tehdy čtyřkolová stříkačka. K její obsluze tu byla navíc vycvičena skupinka mladých lidí pracujících v továrně. První hasičská zbrojnice se také nacházela v areálu továrny.

Členové nově založeného sboru se poprvé předvedli 4. srpna 1899 při požáru v Plástovicích. K 31. prosinci roku 1901 měl sbor 48 činných členů a 12 zakládajících a přispívajících. Na počátku roku 1902 po neustálých neshodách s vedením továrny byl starostou sboru zvolen Josef Loos, velitelem František Bouchal a jeho zástupcem Jan Vitha. Dne 27. června téhož roku dostali hasiči novou stříkačku, v roce 1903 měl sbor 32 činných členů, 2 zakládající a tři přispívající.

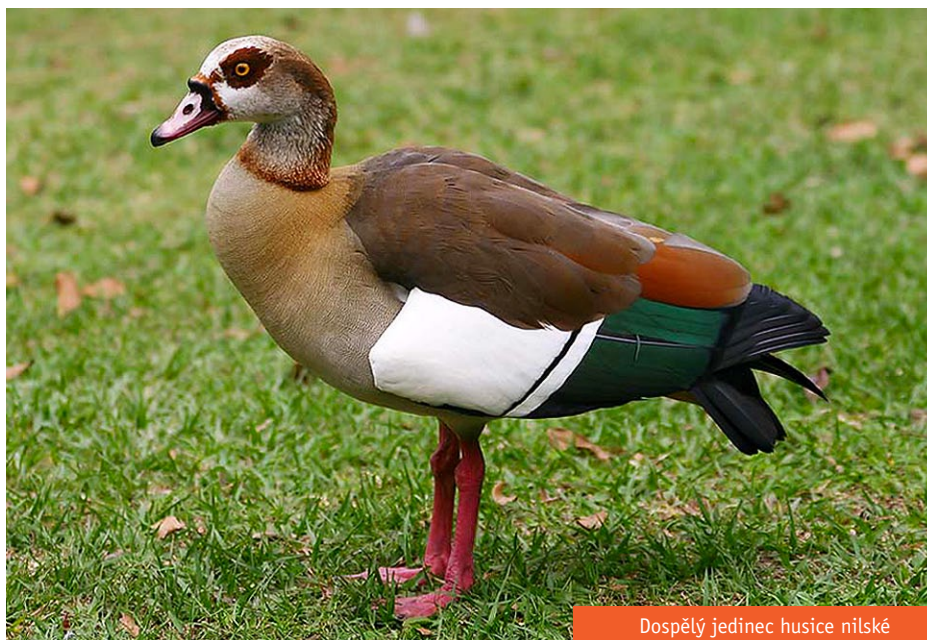
Na konci roku 1907 vznikl při hasičském sboru ochotnický kroužek. Rozmach sboru dobrovolných hasičů nezastavily ani války. V roce 1948 bylo pro sbor zakoupeno nejen auto, ale i nová stříkačka, již s centrifugálním odstředivým čerpadlem. V tento rok měl sbor 60 členů, z toho pět bylo žen.

V roce 1950 se sbor přestěhoval ze staré kolny do skladiště, tento objekt však nevyhovoval, a tak se sbor v roce 1953 přesunul do garáže, kterou postavil odbor pohřební pokladny. V první polovině roku 1959 bylo zlivskému sboru předáno vozidlo Tatra 805 DVS-8. V říjnu 1959 byla slavnostně otevřena nová požární zbrojnice. V letech 1974 - 1975 byla místním postavena nová zbrojnice se třemi garážemi. V roce 1995 byla založena hasičská pohárová soutěž „Pohár starosty města Zlivi“, v roce 1997 byla jako první v okrese založena soutěž pro kategorii mladší žáci „Pohár velitele SDH Zliv“. Současným starostou sboru je Jan Šanda, velitelem Vladislav Kofl.

Redakce / -kls-

Hasičské kolo z roku 1920

Dospělý jedinec husice nilské

Husy, labutě a husice

V minulém díle seriálu o ptačích obyvatelích Zlivi a okolí jsme se věnovali především rackům, rybákům a potápkám, tedy druhům, která osidlují vodní prostředí. U vody ještě chvíli zůstaneme a tentokrát se zaměříme na významnou skupinu, která toto prostředí obývá, na vrubozobé. V okolí Zlivi bylo zaznamenáno dokonce 24 druhů vrubozobých, mezi které patří všechny druhy hus, labutí a kachen. Právě o husách, labutích a husicích bude tento díl ptačího seriálu.

Druhem, který jistě nelze přehlédnout a který je potřeba jmenovat na prvním místě, je **husa velká**. Pozorovat ji lze na většině rybníků v okolí, na přeletech nad městem, ale i na loukách a polích, které vyhledává pro pastvu. Pokud není příliš tvrdá zima a velké rybníky zcela nezamrzou, mohou se u nás husy zdržovat přes celou zimu, jde ale o jedince ze severněji položených populací.

Příslušníci naší hnízdní populace přilétají už v průběhu ledna a února. Na hnízdištích poté obhajují svá teritoria a brzy také budují hnízdo, které může být umístěno v rákosině na břehu rybníka nebo na rybníčních ostrovech. Hnízdit začínají brzy - na vejce zasedají někdy už na přelomu února a března - takže není výjimkou, že hnízdo i se sedící husou celé zasneží. Po vylíhnutí mláďat lze pozorovat celé rodiny na hladině rybníka.

Na konci léta husí hejna z našeho území odtažují. Nejlépe je to poznat ihned po zahájení doby lovu, kdy kvůli velkému množství honů soustředěných do krátkého období a také na většinu odpočinkových míst hus velká část populace rychle opustí území a přesunuje se například do chráněných území v Rakousku. Zajímavostí je, že

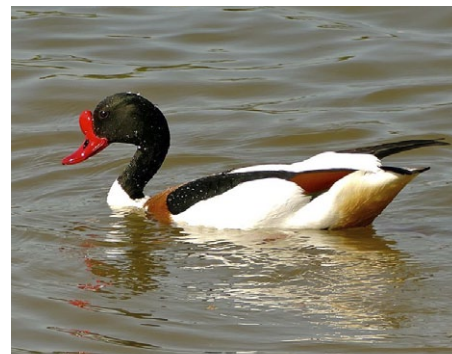
ne všechny husy se od nás vydávají přímo k jihu, některé naopak po skončení hnízdní sezóny migrují severně (např. do severního Německa, zaznamenány byly ale také ve Švédsku) a až poté se obrací na jih. Toto chování může být dáno například dostupností potravy a posunem v načasování žní v severněji položených oblastech.

Zimu tráví naše jihočeské husy zpravidla jižně od našeho území - dříve běžně v severní Africe, v současné době spíše ve střední a severní Itálii, některé se ale mohou vydat do Španělska nebo jen do nedalekého Maďarska. Tyto změny v migračním chování mohou být dány nejen změnami na afrických zimovištích, ale také změnami klimatu. V průběhu zimy se u nás pak objevují hejna tzv. „severských“ hus, mezi které patří husa běločelá, husa tundrová a husa polní, vzácně se mezi nimi může objevit i některý druh bernešky.

Dalším nezaměnitelným druhem našich rybníků je **labuť velká**. Ta se na Českobudějovicku vyskytuje hojně, ačkoli historicky tomu tak vůbec nebylo. Labuť velká totiž není naším původním druhem a šířit se začala až po 2. světové válce. Do té doby byla jako okrasný pták chována v zá-

meckých parcích, kde začala hnízdit a postupně se přesouvala i mimo ně. Během hnízdění jsou labutě poměrně agresivní a mimoto, že mohou napadnout i člověka, vyhánějí ze svého teritoria také další druhy vodních ptáků. Při pozorování rodinek labutí si můžete povšimnout, že kromě normálně (šedě) zbarvených mláďat jsou některá bílá. V takovém případě se jedná o poměrně běžnou mutaci, která se projevuje i na zbarvení nohou dospělců. V zimě se na území jižních Čech mohou velice vzácně zatoulat také labuť malá a labuť zpěvná.

Dalším nepůvodním druhem, který se v posledních letech velmi rychle šíří, je **husice nilská**. Jak její název napovídá, její domovinou je Afrika, odkud ale byla vysazena v západní Evropě a odkud se postupně rozšířila až k nám. V ČR tento druh poprvé zahnízdl v roce 2008, v současné době už na našem území (vč. Českobudějovické rybníční pánve) hnízdí několik desítek párů. Jaký vliv bude mít její šíření na naše původní druhy, například kvůli své agresivitě - podobně jako labuť, ukáže až čas. V západní Evropě ale mnohé vysazené druhy již působí v přírodě, ale například i v zemědělství, značné škody a je nutné jejich populace usměrňovat.

Samec husice liščí ve svatebním šatě

Její příbuznou je **husice liščí**, která se k nám rozšířila přirozeně, přičemž jedno z prvních stálých hnízdišť měla na odkališti MAPE u Mydlovar. Zajímavostí u tohoto druhu je, že hnízdí v norách, a právě na MAPE využívaly husice škvíry v navezeném materiálu, které se norám podobaly. Obsazovat mohou i vytvořené umělé nory, které pro ně byly vytvořeny na ostrůvcích několika jihočeských rybníků.

V příštím díle seriálu o ptácích se blíže seznámíme s dalšími zástupci vrubozobých - s kachnami, poláky, morčáky a jejich dalšími příbuznými.

Jan Havlíček, Jihočeský ornitologický klub
foto: Bernard Dupont,
Creative Commons cc-by-sa-2.0.

Novinky z knihovny

V městské knihovně opět najdete nové knižní tituly.

Karel NEŠPOR

Střízlivě, většinou vesele

Sbírka humorných, laskavých a moudrých rad, návodů, krátkých příběhů, netradičních receptů a téměř zenových básní se zaměřuje na zásadní mezničky autorova dětství, na život protkaný událostmi, jejichž smysl se někdy projevil až později i na jeho bohaté zkušenosti z praxe.

Obonete S. UBAM

Sedm let v Africe

Odvahu nevzdat boj projevila autor po smrti svého otce, když dobrovolně odešel z Česka do Nigérie, aby odvrátil pád hroící jeho rodině. Do Afriky se vrací jako dědic otcova trůnu, následuje volání dávné rodové tradice a přebírá odpovědnost za osud rodiny, kterou však sotva zná.

Často se ocitá na pokraji smrti, opouštěn blízkými i svou životní láskou. Příběh přináší čtenářům syrovou výpověď o drsném životě na jednom z nejnebezpečnějších míst afrického kontinentu a ukazuje, že i v nejtěžších chvílích si lze zvolit cestu svobody a naplnit své životní poslání.

Roxanne VELETZOS

Holčička, kterou tam nechali

Rodinná sága inspirovaná skutečným příběhem. V mrazivé noci v lednu roku 1941 se na schodech bytového domu objeví opuštěná židovská dívka. Rumunsko se spojilo s nacisty a židovská populace je v nebezpečí. Dívka je umístěna v sirotčinci, ale zanedlouho ji adoptuje bohatý bezdětný pár, pojmenují ji Natalia.

Nástup komunistické diktatury je neúprosný a rodinu stíhá jedna rána za druhou. Roky dospívání tráví Natalia v bezútěšném světě za železnou oponou. Jediným únikem před krutou realitou se jí stane hra na klavír a komplikovaná láska.

Natalia musí učinit bolestné rozhodnutí: zůstat v Bukurešti se svými rodiči a mužem, kterého miluje, nebo využít šance, aby konečně žila svůj život a jednou provždy odhalila svou minulost.

Pro děti

Klára SMOLÍKOVÁ

Vynálezce Alva

Je libo raketobrusle, přenášedlo, létající samočistící maxibublina nebo robota, který za vás uklidí zahradu? Alva si ví rady se vším. S tímto vynálezcem se rozhodně nudit nebudete. Bohatě ilustrované vtipné příběhy podle televizního večerníčku doplňují samostatné komiksové epizody.

ZUŠ Zliv v novém školním roce

Škola nabízí výuku zpěvu, hry na zobcovou a příčnou flétnu, klavír, kytaru, žesťové a bicí nástroje a studium ve výtvarném oboru.

Mladší žáci ZUŠ i další děti mají možnost zpívat v přípravném dětském sboru Jahůdky, starší pak v renomovaném Skřivánku.

Nové zájemce zveme na přijímací zkoušky. **Pro hudební obor** se budou konat ve dnech 2., 4. a 5. září od 13 do 16 hodin a také 3. září od 13 do 17 hodin v kanceláři ZUŠ. **Zájemci o výtvarný obor** se mohou obrátit přímo na pana učitele Zdeňka Ptáka, a to ve stejných časech.

Nový školní rok zahájíme 2. září 2019, domluva rozvrhu bude probíhat od 13 do 16 hodin.

Přejeme všem dětem i rodičům krásné léto a těšíme se na spolupráci v novém školním roce.

MgA. Jana Zavičáková, zástupce ředitele

BENÁTSKÁ NOC NA MYDLÁKU

Zliv / 3. srpna 2019 / 16.00

SLAVNOSTI MRKVE

Zliv / 17. srpna 2019
13.00

Bud'te tam, kde se něco děje

srpen, září 2019

Kultura

3. 8. / 16.00

Benátská noc, autokemp Mydlák

17. 8. / 13.00

Slavnosti mrkve, Dolní náměstí

30. 8. / 20.30

Letní filmové promítání, autokemp Mydlák

Sport

3. 8. / 10.00

Kendyho memoriál, hřiště SK Zliv

9. 8. / 18.00

Zliv + Hrdějovice, př. utkání, hřiště SK Zliv

23. - 25. 8.

Víkend s triatlonem, autokemp Mydlák

24. 8. / 17.00

Zliv - Jankov B, hřiště SK Zliv

25. 8. / 9.00

O pohár starosty města Zliv, hřiště SK Zliv

29. 8. / 17.00

Zliv + Olešník - D. Bukovsko + Neplachov, hřiště SK Zliv

30. 8. / 17.00

Zliv + Olešník - Hluboká nad Vltavou, hřiště SK Zliv

1. 9. / 10.00

Zliv - Kaplice + Vyšší Brod, hřiště SK Zliv

3. 9. / 17.00

Zliv + Olešník - Sedlec, hřiště SK Zliv

5. 9. / 17.00

Zliv + Olešník - Hrdějovice, hřiště SK Zliv

7. 9. / 17.00

Zliv - Úsilné, hřiště SK Zliv

13. 9. / 17.00

Zliv + Olešník - D. Bukovsko, hřiště SK Zliv

14. 9. / 10.00

Zliv - Horní Stropnice + Nové Hrady, hřiště SK Zliv

17. 9. / 17.00

Zliv + Olešník - Lipí, hřiště SK Zliv

19. 9. / 17.00

Zliv + Olešník - Ševětín, hřiště SK Zliv

21. 9. / 16.30

Zliv - Rudolfov B, hřiště SK Zliv

28. 9. / 10.00

Zliv - Hrdějovice, hřiště SK Zliv

Chcete-li zahrnout svou akci do přehledu, zašlete informace na - zlivan@zliv.cz
Změna programu vyhrazena.

Kdo netřídí, není Čech?

Modré, zelené, žluté. Kontejnery na tříděný odpad, kterým se díky jejich tvaru běžně říká „bublíny“, jsou po městech rozestý jako houby po dešti. A ukazuje se, že je to dobrý tah: Lidé přestávají vyhazovat všechn odpad do jedné popelnice a ochotně popojdou několik kroků, aby papír, čiré a barevné sklo a plasty umístili do správné nádoby.

Skutečně musíme urazit už jen necelých 100 metrů (dříve to bylo čtvrt kilometru - viz údaj - epochalnisvet.cz), abychom došli k nejbližšímu kontejneru na tříděný odpad. Potkáme je cestou na nákup, do práce, na nádraží nebo při procházce. Jsou opravdu téměř na každém kroku, a tak není problém do nich vytríděný odpad odnést.

Pro celé republiky je k dispozici více než 413 000 kontejnerů. Odpady můžeme třídit také prostřednictvím sběrných dvorů a výkupu surovin. Třídění je tedy dostupné pro každého.

Určitě jste si již někdy položili otázku, jaká je poté další cesta plastů, papíru a skla, co se s nimi dále děje. Z barevných kontejnerů jsou odvezeny na třídící linky, kde je nutné je dále dotřídit a upravit tak, aby se z nich stala surovina využitelná ve výrobě. Zatím není reálné, aby byly recyklovány naprosto všechny vytríděné odpady. Ne všechny jsou totiž k recyklaci vhodné. „Obecně jsou obtížně recyklovatelné např. měkké kompozitní obaly, které se skládají z více druhů od sebe neoddelitelných materiálů. Překážky představují

i materiály obsahující různá aditiva či velký podíl barviv a laminované materiály.“ (Pro města a obce / červen 2019, str. 17)

Jak je vidět, otázka třídění není vůbec jednoduchá a je za ním spousta práce, úsilí a energie, kterou na první pohled není vidět. Odnést odpad do barevné „bublíny“ je tedy jen první krok na docela dlouhé cestě za znovu využitelnou surovinou a koncovým produktem.

Nebojte se ten krok udělat. Díky třídění a recyklaci odpadů „zamezujeme rozšiřování skládek a také pomáháme snížit zátěž životního prostředí. Využíváním druhotných surovin při výrobě nových produktů šetříme přírodní zdroje surovin. Ročně se tak například nemusí pokácet přes 2,2 milionu vzrostlých stromů - to je zhruba 29 km² přírodního lesa. Ušetříme také přes 5,7 mil. MWh energie.“ (Pro města a obce / červen 2019, str. 17)

V České republice se odpad třídí přes 20 let a Češi v tomto „odvětví“ ve srovnání s ostatními zeměmi patří k přeborníkům, v rámci Evropy k těm nejlepším. (zdroj: epochalnisvet.cz)

Pozadu nezůstává ani naše město

Jsme rádi, že můžeme vyzdvihnout jeden z velkých úspěchů našeho města. Je to totiž úspěch nás všech, kteří třídíme odpad. Za rok 2018 bylo ve Zlivi ve spolupráci se společností EKO-KOM, a.s. vytríděno více než 186 tun odpadu.

Odměnou - kromě dobrého pocitu - pro nás může být Osvědčení o úspoře emisí, které Město Zlív získalo a které dokládá, do jaké míry jsme díky třídění do barevných kontejnerů EKO-KOMu přispěli ke snížení tolik diskutované tzv. uhlíkové stopy, zatěžující životní prostředí emisemi oxidu uhličitého.

Pro představu: Celorepublikově bylo v roce 2018 v rámci třídění a dalšího využití odpadů se společností EKO-KOM uspořádáno 20,6 mil. GJ energie, tzn. zhruba tolik energie, kolik průměrně za rok spotřebuje více než 316 000 domácností, a emise v ovzduší byly sníženy o 879 010 tun CO₂ ekvivalentu. Stále pochybujete o tom, že má třídění odpadů smysl? *Redakce*

Číslo hovoří jasně

Každý Čech v roce 2018 vytrídil v průměru 49 kg. Z toho 21 kg papíru, 14 kg plastů, 13 kg skla a cca 0,5 kg nápojových kartonů. Pokud do statistiky zahrneme i kovy, dostaneme se na téměř 63 kg na osobu a rok. Tedy o 3 kg více než v roce 2017.

Aktivně odpad třídí 73 % obyvatel České republiky.

Loni bylo recyklováno 71 % obalových odpadů. Nejvíce byl recyklován papír (85 %) následovaný sklem, které bylo recyklováno ze 77 %, v závěsu za ním skončily plasty (67 % recyklováno) a kovy (u nich dosáhla míra recyklace 60 %).

Data zveřejnila Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM v časopise „Pro města a obce“ v červnu 2019.

Číslo jsou to bezpochyby zajímavá, ale stejně nenahradí náš dobrý pocit, když svým chováním jdeme příkladem ostatním a společně se podílíme na kvalitním prostředí. Vytrvejme proto ve svém úsilí, i když se nám může zdát, že nenese ovoce ihned.

Co lepšího můžeme darovat sobě i příštím generacím než přírodu, ve které nebudeme na každém kroku zakopávat o odhozené odpadky?

